

Arrest

nr. 54 200 van 10 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. FRERE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Albanese origine, afkomstig uit D. (gemeente D.) en heeft u het Kosovaars staatsburgerschap. Sinds 2006 werkte u als ober in het café (...) te D., eigendom van M. O. (...), de vader van uw vriend S.O. (...). In 2005 zette uw vriend S. (...) een punt achter zijn relatie met de zus van de gebroeders V. en I.K. (...). Daar dit bij hen niet in goede aarde viel, kwamen zij naar het café en staken ze M.O. neer. U was op dat moment aanwezig in het café en probeerde de twee families nog uit elkaar te halen. Na dit incident legde M.O. klacht neer en werd een gerechtelijke procedure opgestart. U legde over dit incident een getuigenis af bij de politie. Ook uw achterneef H.M. (...) was

getuige geweest van de steekpartij en legde eveneens verklaringen af bij de politie. De gebroeders K. (...) werden later evenwel vrijgesproken, maar u weet niet waarom. Volgens u zijn door het incident van 2005 en het feit dat u toen tegen hen getuigde uw problemen met de gebroeders K. (...) gestart. Toen u op 4 juli 2006 stond te wachten aan de bushalte van G. om samen met uw medestudent A.N. (...) uw laatste examen te gaan afleggen, werd u door de broers K. (...) aangevallen. Ze sloegen u met stoelen op het hoofd. U hield er een gebroken neus en permanente oorschade aan over. Een omstander nam u mee, eerst naar de dokter voor verzorging en nadien naar de politie om klacht neer te leggen. Een rechtszaak werd opgestart, maar u werd niet gedagvaard voor uw zaak. In 2008 kwam er een uitspraak waarbij V.K. (...) veroordeeld werd tot een boete van 250 euro. Ondanks dat u niet tevreden was over deze beslissing ging u niet in beroep. U deed dit niet omdat u hier de financiële middelen niet voor had. Nog in 2008 probeerden de gebroeders K. (...) op een nacht uw achterneef H.M. (...) te doden omdat ook hij tegen hen had getuigd in 2005. Er ontstond een schietincident waarbij I.K. (...), toen uw achterneef zich verdedigde, gewond raakte aan de arm. H. (...) vluchtte, maar gaf zich twee à drie dagen later zelf aan bij de politie nadat de politie hem al enkele malen bij hem thuis was gaan zoeken. H. zat drie maanden in voorarrest en werd uiteindelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van maar anderhalf jaar omdat het om zelfverdediging ging. Heden zit H. (...) nog steeds in de gevangenis van D. (gemeente I.). Op 25 april 2010 ging u zich inschrijven aan de faculteit in G. Bij uw terugkomst in D. kwamen er twee gemaskerde mannen op u af en bedreigden u. Ze zeiden dat het nu uw beurt was. Aangezien u de wagen herkende, wist u dat het de gebroeders K. (...) waren. U zette het op een lopen en de broers K. (...) zetten de achtervolging in. Daar u het terrein goed kende, kon u ze toch afschudden. Sinds die dag durfde u uw huis niet meer te verlaten. Een vriend van u nam telefonisch contact op met de smokkelaar om uw vertrek uit Kosovo te regelen. Op 28 april 2010 verliet u Kosovo en kwam u naar België, waar u aankwam op 3 mei 2010 en nog dezelfde dag asiel aanvraagde. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit angst er vermoord te zullen worden. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo), uitgereikt op 8 mei 2008 te Prishtinë; uw geboorteakte, uitgereikt op 10 februari 2010 te D; een getuigschrift van uw hogere studies, uitgereikt op 12 januari 2007 te G; en het vonnis van uw rechtszaak, uitgesproken op 14 juli 2008 door de Gemeentelijke Rechtbank van G.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u beweerde moeilijkheden louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn. Zo vreest u enkel de gebroeders I. (...) en V. K. (...) die geweld tegen u gebruikten en u bedreigden omdat u tegen hen had getuigd toen zij in 2005 de vader van uw vriend S. (...) hadden neergestoken (CGVS, p. 8) en omdat zij wraak wilden nemen nadat uw achterneef H. M. (...), met wie u heel nauwe banden heeft, I. K. (...) had neergeschoten (CGVS, p. 12, 15). Behalve met V. (...) en I.K. (...) kende u in Kosovo nooit problemen met andere burgers (CGVS, p. 14). Uw beweerde problemen met de gebroeders K. houden op zich dan ook geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren ten gevolge van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Tevens dient opgemerkt te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U heeft niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen met de gebroeders K. (...) te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. Vooreerst haalde u financiële redenen aan om zich niet elders in Kosovo te kunnen vestigen (CGVS, p. 14-15). Dit argument kan echter niet worden weerhouden daar het van zuiver socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder de criteria uit de Conventie van Genève noch onder de bepalingen uit de definitie van subsidiaire bescherming. Daarnaast verklaarde u in dit verband dat in Kosovo iedereen iedereen kent en dat uw belagers ooit wel te weten zouden komen waar u zou wonen (CGVS, p. 14). Ook dit argument volstaat niet daar uw vrees dienaangaande hypothetisch van aard is en niet wordt ondersteund door concrete elementen.

Ten slotte heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de gebroeders K. (...) geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo

aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst stelde u nooit echt problemen te hebben gekend met de Kosovaarse autoriteiten, met uitzondering van een korte straf die u kreeg toen u zonder toestemming hout ging sprokkelen (CGVS, p. 14). Voorts gaf u aan dat M.O. (...) in verband met het incident van 2005 klacht neerlegde, dat de politie toen een getuigenverklaring van u afnam en dat er een rechtszaak werd opgestart (CGVS, p. 8-9). U gaf weliswaar aan dat de gebroeders K. (...) vervolgens alsnog werden vrijgesproken (CGVS, p. 13, 15), maar u kon over de reden van deze vrijspraak verder geen enkele concrete informatie verschaffen (CGVS, p. 15, 16). Uit uw voorgaande verklaringen kan aldus op zich geen gebrekkig optreden van de Kosovaarse autoriteiten worden afgeleid. Uw verdere verklaring dat de wetten in Kosovo overtreden worden voor wie geld heeft, maar wel altijd correct worden toegepast voor wie niet voor zichzelf kan opkomen (CGVS, p. 16), met andere woorden dat er corruptie in het spel zou zijn geweest, is een blote bewering die u niet staft met concrete gegevens. Gevraagd waaruit u dan wel afleidde dat er corruptie was, kon u hierop geen afdoend antwoord formuleren en stelde u 'zelf niet te weten wat ze allemaal uitgespookt hebben' (CGVS, p. 16). Wat betreft het incident van 4 juli 2006 legde uzelf ook klacht neer bij de lokale politie. De Kosovaarse autoriteiten stelden ten gevolge van uw klacht eveneens een gerechtelijke procedure in tegen V.K. (...). Deze werd daarbij veroordeeld tot een geldboete van 250 euro (CGVS, p. 11). U verklaarde echter niet tevreden te zijn over de toenmalige gang van zaken. Zo werden de gebroeders K. niet opgepakt voor de gepleegde feiten, werd u niet gedagvaard voor uw eigen rechtszaak en werd V. uiteindelijk veroordeeld tot een boete van – volgens u – 'slechts' 250 euro. U pretendeerde dat dit het gevolg was van de goede connecties die de gebroeders K. (...) hebben bij de politie (CGVS, p. 10). Deze beweringen zijn evenwel wederom louter hypothetisch en niet gestoeld op enig objectief gegeven. Immers, toen u gevraagd werd waarop u uw uitspraak dat het vonnis in uw zaak inhoudelijk niet correct zou zijn, baseert, stelde u dat u de u toegekende schadevergoeding niet voldoende vond voor alles wat V. (...) u had aangedaan. U kon evenwel niet zeggen of 250 euro al dan niet overeenstemt met het wettelijk bedrag dat in dergelijk geval normaliter wordt toegekend (CGVS, p. 11). U heeft bijgevolg ook in verband met het incident van 2006 niet aannemelijk gemaakt dat er incorrect zou zijn opgetreden door de Kosovaarse autoriteiten en dat de rechtsgang in uw zaak niet eerlijk of objectief verlopen zou zijn. Bovendien verklaarde u nog dat u tijdens uw werk in het café na het incident van 2005 geen problemen kende met de broers K. (...) daar het café gelegen was recht tegenover het politiekantoor van D. en de broers K. (...) de politie vreesden (CGVS, p. 15). Deze uitspraak zet de ernst van uw bewering dat de gebroeders K. (...) goede connecties hebben bij de politie (CGVS, p. 10) ernstig op de helling.

Met betrekking tot het laatste incident, met name de bedreiging van 25 april 2010, liet u dan weer na enig beroep te doen op de Kosovaarse autoriteiten. U diende toen geen klacht in omdat u geen problemen wou veroorzaken voor uw familie (CGVS, p. 13, 14, 15). Deze uitleg is evenwel geen afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten. Indien de autoriteiten, in casu de politie, niet op de hoogte worden gebracht van een misdrijf kunnen zij er vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Bovendien is het precies de bedoeling van het indienen van een klacht dat verdere problemen, waaronder voor uw familie, vermeden kunnen worden. In dit verband kan bovendien nog worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de politie anno 2010 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de

internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden, getroffen tot

voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw UNMIK-identiteitskaart, uw geboorteakte en het getuigschrift van uw hogere studies bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit en studieniveau, welke hier niet ter discussie staan. Het vonnis toont aan dat V.K. een boete van 250 euro opgelegd kreeg omdat hij u in 2006 aangevallen had. Ook dit feit wordt op zich door mij niet betwist, maar dit document levert verder geen bewijs van de overige problemen die u heeft aangehaald, waaronder van uw directe vluchtaanleiding in april 2010, en al evenmin van de precieze aanleiding voor de aanval in 2006. Hoe dan ook kan dit document geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen met de gebroeders K. (...) geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 1 van Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ter adstruering van het eerste middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

“(...) Eerste middel : Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing kan worden onderverdeeld in twee onderdelen.

1. Eerste onderdeel: Betreffende de aard van de problemen die de eiser met de broers

Overwegende dat de bestreden beslissing eerst en vooral stelt dat de problemen die hij heeft gehad met de broers K. (...) louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zouden zijn en dan ook geen verwant zouden houden met één van de criteria zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en dat hij ook geen elementen zou hebben aangehaald waaruit blijkt dat zijn problemen het lokale niveau zouden overstijgen;

Dat de eiser inderdaad vooral een enorm probleem heeft gehad met deze broers K, die hem vervolgden en waartegen de overheden in Kosovo geen afdoende bescherming konden geven, zoals is gebleken uit het relaas van de eiser;

Ondanks de verschillende jaren die zijn voorbijgegaan en de verschillende bedreigingen en incidenten die hebben plaats gevonden, bleken de Kosovaarse autoriteiten niet in staat om de eiser een afdoende bescherming te bieden, gezien zijn problemen maar verder blijven duren en dat de dreiging voor zijn leven bleef bestaan;

Dat in Kosovo dergelijke conflicten schering en inslag zijn en dat de Kosovaarse autoriteiten niet op afdoende wijze tussenkomen in dergelijke conflicten van wraak, zodat deze steeds blijven voortduren;

Dat ook al zijn er verschillende stappen gezet die een vooruitgang betekenen in het gerechtelijk en politieel systeem in Kosovo voor een bescherming van de burgers, dan nog moet worden vastgesteld dat dit proces nog steeds gaande is en dat er nog veel moet worden verbeterd op het terrein;

Dat aldus de eiser niet werd gedagvaard voor zijn eigen zaak en de beklagde er af kwam met een boete van € 250,-, wat een schending inhoudt van de rechten van de verdediging van de eiser; Dat de eiser door een gebrek aan financiële middelen geen hoger beroep kon instellen en daarom verstoken bleef van een effectieve bescherming en geen mogelijkheid had om aan te dringen op een effectieve bestraffing van zijn vervolger;

Dat een dergelijk gebrekkig functioneren van het gerechtelijk en politieel apparaat natuurlijk een gevoel van straffeloosheid in de hand werkt, wat ook verklaart waarom de eiser nog altijd problemen heeft met deze broers K. (...);

Dat ook al is het zo dat deze problemen op het eerste gezicht lijken van interpersoonlijke aard te zijn, dan nog moet er worden vastgesteld dat deze laten zien dat er geen effectieve bescherming is door de overheden in Kosovo doordat de rechten van verdediging van de eiser op niet afdoende wijze werden gegarandeerd en dat hem geen voldoende bescherming werd toegekend;

Dat gezien dergelijke voorbeelden schering en inslag zijn, er moet worden geoordeeld dat de eiser behoort tot een bepaalde sociale groep in zijn land van herkomst, die het slachtoffer riskeren te worden van wraak van een bepaalde familie, waartegen de overheid niet op efficiënte wijze optreedt;

Dat de vrees voor vervolging van de eiser dus wel onder de categorie van sociale groep kan worden gebracht zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie;

Dat de eiser niet de mogelijkheid heeft om zich in een ander deel van Kosovo te vestigen om problemen met de gebroeders K. (...) te vermijden, gezien hij om financiële redenen zich niet elders kan vestigen in Kosovo;

Dat de eiser ook heeft verklaard dat iedereen iedereen kent in Kosovo en dat zijn belagers ooit wel te weten zullen komen naar waar hij zou verhuisd zijn;

Dat dit argument als louter hypothetisch van aard wordt beschouwd en niet ondersteund door concrete elementen;

Dat het argument dat de eiser financieel niet de mogelijkheid heeft om te verhuizen naar elders in Kosovo wel degelijk een argument is dat in aanmerking kan worden genomen om een binnenlands vestigingsalternatief uit te sluiten;

Dat de bestreden beslissing niet aangeeft welke zogenaamd limitatief opgesomde criteria er dan wél in aanmerking zouden kunnen worden genomen bij het beoordelen van een binnenlands vestigingsalternatief;

Dat het artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 namelijk stelt in het §3: "Er is geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing intake het verdoek wordt genomen."

Dat het artikel 48/5 §3 van de wet van 15 december 1980 dus niet uitsluit dat er met allerlei soorten omstandigheden rekening kan worden gehouden bij het beoordelen van een binnenlands vestigingsalternatief, zoals ook onder andere financiële en socio-economische omstandigheden;

Dat al te snel de bestreden beslissing dus de onmogelijkheid van een binnenlands vestigingsalternatief verwerpt door enkel en alleen te stellen dat het gaat om argumenten van zuiver socio-economische aard en die niet zouden ressorteren onder de criteria uit de Conventie van Genève;

Dat de Conventie van Genève ook geen criteria bepaalt die op limitatieve wijze zouden kunnen worden in aanmerking worden genomen voor het bepalen van een binnenlands vestigingsalternatief;

Dat de bestreden beslissing daarom dus niet op afdoende en adequate wijze motiveert waarom de financiële redenen aangehaald door de eiser met in aanmerking zouden kunnen worden genomen;

Dat de bestreden beslissing dus met adequaat is gemotiveerd hieromtrent;

2. Tweede onderdeel: Betreffende de mogelijkheid voor de eiser om een beroep te doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Overwegende dat de bestreden beslissing vervolgens stelt dat de eiser met aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij voor zijn problemen met de gebroeders K. (...) geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er dus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor de eiser een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaalt in de definitie van subsidiaire bescherming;

*Dat het correct is dat de eiser nooit echte problemen heeft gekend met de Kosovaarse autoriteiten met uitzondering van een korte straf die hij kreeg toen hij zonder instemming hout ging sprokkelen;
Dat echter de eiser zich niet op afdoende wijze beschermd wist in de problemen die hij kende met de broers K. (...);*

Dat eerst en vooral moet worden gewezen op het feit dat M.O. in verband met het incident van 2005 een klacht neerlegde, dat een rechtszaak werd opgestart, maar dat de gebroeders K. vervolgens nog werden vrijgesproken, ondanks het feit dat het incident gebeurde met aanwezigheid van getuigen; Dat dit verklaart waarom de eiser niet weet waarom de gebroeders werden vrijgesproken, gezien de feiten normaal gezien als bewezen moesten worden beschouwd;

Dat het algemeen geweten is dat er nog veel corruptie is in Kosovo, wat ook de eiser heeft aangegeven;

Dat de eiser enkel uit zijn geval kan afleiden dat er zeer waarschijnlijk corruptie in het spel is, gezien het feit dat de gebroeders K. (...) werden vrijgesproken na het incident in 2005, ondanks het feit dat de feiten bewezen waren en dat ook zijn rechten van verdediging niet werden gerespecteerd in het kader van de procedure die werd gevoerd naar aanleiding van zijn klacht die hij had neergelegd, nu hij zelf niet werd gedagvaard voor zijn zaak en de broer V.K. (...) er vanaf kwam met een lage boete van € 250,-;

Dat het nogal logisch is dat de gebroeders K. (...) de eiser niet gaan inlichten over welke connecties zij hebben met de politie en op welke wijze zij mensen in de politie of het gerecht hebben betaald, maar de objectieve wijze waarop de verschillende zaken zijn verlopen doet redelijkerwijze de eiser besluiten tot het bestaan van corruptie;

Dat bijvoorbeeld het feit dat de eerste zaak aanleiding gaf tot vrijspraak van de gebroeders K. (...) en dat wanneer hij zelf een klacht neerlegde hij niet eens werd opgeroepen voor de rechtszaak en de broer V. (...) er vanaf kwam met een lage boete van € 250,-, hem ernstig hebben teleurgesteld;

Dat de eiser nooit enige uitleg heeft gekregen over de redenen van vrijspraak en ook niet over de redenen waarom hij niet werd opgeroepen in het kader van zijn eigen rechtszaak;

Dat er niet van de eiser kan worden verwacht dat hij meer aanwijzingen of bewijzen zou kunnen geven van het bestaan van corruptie in deze zaak, omdat het nogal logisch is dat de gebroeders K. (...) hier geen aanwijzingen over zullen geven, nu dit enkel in hun nadeel zou zijn;

Dat er aan de eiser wordt verweten dat hij niet zou kunnen aannemelijk maken dat het incorrect zou zijn opgetreden door de Kosovaarse autoriteiten en dat de rechtsgang in zijn zaak met eerlijk of objectief

zou zijn verlopen omdat hij bijvoorbeeld met kon zeggen of een boete van € 250,- al dan niet zou overeenstemmen met het wettelijk bedrag dat in een dergelijk geval normaliter wordt toegekend;

Dat het bedrag van de toegekende schadevergoeding dan nog het minste van belang is om uit te maken of het gaat om een eerlijk proces, nu de bestreden beslissing helemaal niet in gaat op het feit dat de eiser niet werd opgeroepen voor zijn eigen rechtszaak en hiervoor niet werd gedagvaard, terwijl hij toch de klacht had neergelegd en hij dus niet werd gehoord, wat toch een ernstige schending is van zijn rechten van verdediging;

Dat de eiser, die geen jurist is, niet wordt geacht op de hoogte te zijn van de precieze bedragen van boetes in gelijkwaardige zaken, wat een onredelijke eis is;

Dat de bestreden beslissing echter niet in gaat op het feit dat de rechten van de verdediging van de eiser werden geschonden doordat hij niet op de hoogte werd gehouden van het verloop van zijn rechtszaak en dat hij ook niet werd opgeroepen voor zijn eigen zaak;

Dat een artikel op de website www.balkaninsight.com bevestigt dat er nog steeds sprake is van wijd verspreide corruptie in Kosovo en dat zich uitspreidt van gemeentes, tot ondernemingen, individuen en de regering (stuk 2: www.balkaninsight.com, "Kosovo: EULEX continues corruption rates", 15 juli 2010);

Dat in een ander artikel wordt bevestigd dat na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo er werd geschat door UNMIK dat ongeveer 15% tot 20% van de economie van Kosovo zou worden verzekerd door georganiseerde misdaad, dat sommige van de leidende politici werden beschuldigd van connecties met netwerken van georganiseerde misdaad en dat er nog altijd een internationale aanwezigheid en tussenkomst noodzakelijk is om dit probleem aan te pakken (www.worldpoliticsreview.com, "corruption and organised crime in Kosovo: an interview with Avni Cogiani");

Dat de corruptie dus nog steeds wijd verspreid is en dat de eiser dus zeker kon aannemen dat er sprake was van corruptie in zijn zaak, gezien hij geen efficiënte bescherming kreeg van de politie en het gerecht;

Dat de eiser na het laatste incident, de bedreiging van 25 april 2010 niet om enig beroep te doen op de Kosovaarse autoriteiten en geen klacht indiende omdat hij geen problemen wou veroorzaken voor zijn familie;

Dat zoals daarnet werd vermeld de eiser al heeft aangegeven dat er niet op efficiënte wijze werd opgetreden door de Kosovaarse autoriteiten na zijn vroegere problemen en dat hij daarom ook geen hoop had op een efficiënte reactie van de Kosovaarse autoriteiten na de bedreiging van 25 april 2010;

Dat de problemen met de gebroeders K. (...) al voortduren sinds 2005 en dat blijkt uit de opeenvolging van de incidenten en gebeurtenissen dat zij met aflatend de eiser en zijn familie bedreigen, zonder dat de Kosovaarse autoriteiten er zijn in geslaagd om afschrikkend te werken ten aanzien van deze gebroeders, en dit in een tijdsspanne van meer dan vijf jaar;

Dat de niet mis te verstane bedreigingen van de gebroeders K. (...) dus groter impact en groter gewicht hadden op de beslissingen van de eiser in 2010 dan zijn hoop op een bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, die in de laatste vijfjaar met op een efficiënte wijze hebben opgetreden;

Dat de bestreden beslissing vervolgens nog wijst op het feit dat er redelijke maatregelen zouden worden getroffen in Kosovo anno 2010 tot de voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, gezien de KP kan worden beschouwd als een voorbeeldorganisatie, hoewel er nog bepaalde hervormingen noodzakelijk

zijn, gezien de OSCE speciale aandacht besteedt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo en dat zij er ook op toe zien dat de KP de internationale normen inzake mensenrechten naleeft en hen adviseert over het verbeteren van hun werkzaamheden.

Dat de eiser ook niet heeft ontkend dat er klachten werden geregistreerd en dat er rechtszaken worden opgestart, maar dit betekent nog niet dat corruptie geen enkele invloed meer heeft in het politieke en justitieel systeem in Kosovo

Dat in de hierboven geciteerde informatie duidelijk wordt aangehaald dat corruptie nog een zeer groot probleem is dat nog moet worden aangepakt en dat tot op heden nog niet op afdoende wijze is bestreden;

Dat de eiser, gezien zijn rechten van verdediging werden geschonden en de autoriteiten van Kosovo er niet in slaagden meer dan vijf jaar om zijn belagers af te schikken en tot op de dag van vandaag nog wordt bedreigd in Kosovo, redelijkerwijze kon aannemen dat er sprake was van corruptie in deze zaken, omdat de overheden in Kosovo niet op een voldoende doortastende wijze en op efficiënte wijze optreden om de eiser en zijn familie te beschermen;

Dat de eiser dus wel degelijk vervolgingen vreest en nog een actuele vrees voor vervolging heeft omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep en daarom het statuut van vluchteling moet krijgen; (...)"

2.2 Vooreerst dient de Raad op te merken dat waar de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 1 van de Conventie van Genève, het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 geen rechtstreekse werking heeft in de Belgische rechtsorde (RvS 17 maart 2009, nr. 4159 (c)). Dit onderdeel is onontvankelijk.

2.3 De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekende partij, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat op basis van de elementen uit het dossier, men tot de vaststelling komt dat de verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt de verzoekende partij niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet .

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

2.4 De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5 In een eerste onderdeel van het enig middel stelt de verzoekende partij dat zij een enorm probleem heeft met de broers K., dat er geen effectieve bescherming is door de overheden in Kosovo doordat de rechten van verdediging van de verzoekende partij op niet afdoende wijze werden gegarandeerd en dat haar geen voldoende bescherming werd toegekend, dat de verzoekende partij bijgevolg tot een bepaalde sociale groep in haar land van herkomst behoort die het slachtoffer riskeert te worden van wraak van een bepaalde familie, waartegen de overheid niet op efficiënte wijze optreedt.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij zich niet in een ander deel van Kosovo kan vestigen om problemen met de broers K. te vermijden, gezien haar financiële problemen en gezien het feit dat iedereen iedereen kent in Kosovo en dat de broers K. ook wel te weten zullen komen naar waar de verzoekende partij zou verhuisd zijn, dat de bestreden beslissing niet aangeeft welke zogenaamd limitatief opgesomde criteria er dan wel in aanmerking kunnen worden genomen bij het beoordelen van een binnenlands vestigingsalternatief en dat artikel 58/5, § 3 van de Vreemdelingenwet niet uitsluit dat er met allerlei soorten omstandigheden rekening kan worden gehouden.

2.6 Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door de verzoekende partij aangehaalde problemen, met name, de 'problemen' met de gebroeders K. zijn evenwel, zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht stelt, louter feiten van interpersoonlijk en gemeenrechtelijke aard omdat de plegers ervan niet-overheidsactoren zijn, en ressorteren duidelijk niet onder één van de criteria zoals bepaald in het voormeld verdrag.

Onverminderd het voorgaande maakt de verzoekende partij tevens niet concreet noch aannemelijk dat de gebroeders K. bij terugkeer naar Kosovo geweld zullen gebruiken of haar zullen bedreigen. Bovendien kan conform artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of veroorzaakt worden door *niet-overheidsactoren*, indien kan worden aangetoond dat de staat of partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (VANHEULE, D., *Vluchtelingen. Een overzicht*, Gent, Mys & Breesch, 1998, p.40). Waar de verzoekende partij stelt dat zij bij de Kosovaarse autoriteiten geen bescherming zal krijgen, daar zij niet als eiser werd gedagvaard voor haar eigen zaak en dat de beklagde er af kwam met een boete van 250 euro, en bij een bepaalde sociale groep in haar land van herkomst behoort die het slachtoffer riskeert te worden van wraak van een bepaalde familie, zijn louter beweringen die zij op geen enkele manier objectief staft noch concreet aannemelijk maakt. Er kan echter enkel sprake zijn

van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet veroorzaakt door een niet-overheidsactor, *in casu* de gebroeders K., wanneer men aantoonst dat er geen bescherming tegen de broers K. kan geboden worden of er geen bereidheid hiertoe is. De verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke.

2.7 Op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoekende partij redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij in dat deel van het land blijft. De adjunct-commissaris kon op goede gronden oordelen dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat haar niets in de weg staat om haar leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. De verzoekende partij verklaart dat zij omwille van financiële redenen zich niet elders in Kosovo kan vestigen. Hieromtrent oordeelde de adjunct-commissaris terecht dat dit een argument van zuivere socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder de criteria uit de Conventie van Genève noch onder de bepalingen uit de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien merkt de Raad op dat dit argument niet overtuigt aangezien de verzoekende partij wel in staat was have en goed in zijn land van herkomst te verlaten om asiel aan te vragen in België. Haar stelling dat iedereen iedereen in Kosovo kent en dat de broers K. ooit te weten zouden komen waar verzoekende partij zou wonen, is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor geen enkel concreet element wordt aangebracht. Deze loutere blote bewering doet geen afbreuk aan bovenstaande overwegingen.

2.8 In een tweede onderdeel van het enig middel bespreekt de verzoekende partij de mogelijkheid voor de verzoekende partij om een beroep te doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

De bestreden beslissing stelt dat de verzoekende partij het niet aannemelijk maakt dat zij voor de problemen met de gebroeders K. geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in de Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor haar een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De verzoekende partij is van mening dat er nog veel corruptie is in Kosovo waar zij daar het slachtoffer van is geworden en dat dit blijkt uit het gegeven dat de gebroeders K. werden vrijgesproken na een klacht van M.O. en dat de verzoekende partij niet zelf werd gedagvaard voor haar zaak waarbij de broer V.K. slechts werd veroordeeld tot een lage boete van 250 euro. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij echter bij haar gehoor op 23 augustus 2010 bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangeeft niet te weten waarom de gebroeders K. werden vrijgesproken en dat zij niet weet of een bedrag van 250 euro overeenstemt met het wettelijk bedrag. De verzoekende partij stelt enkel dat zij dit bedrag onvoldoende acht als schadevergoeding na alles wat V.K. haar heeft aangedaan. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat er effectief corruptie in het spel was bij de beoordeling van haar verzoek door de Kosovaarse autoriteiten en dat bijgevolg haar rechten van verdediging werden geschonden.

De verzoekende partij verwijst verder naar verschillende artikels, stelt dat zij geen hoop meer heeft op een efficiënte reactie van de Kosovaarse autoriteiten en dat de niet mis te verstane bedreigingen van de gebroeders K. een groter impact en groter gewicht hadden op de beslissingen van de eiser in 2010 dan haar hoop op een bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, die in de laatste vijf jaar niet op efficiënte wijze hebben opgetreden. De artikelen die de verzoekende partij bijbrengt zijn algemene artikelen betreffende de gebeurtenissen binnen welke zij haar relaas kadert, deze tonen geenszins aan dat de verzoekende partij in haar land van herkomst niet kan rekenen op effectieve bescherming en een efficiënt optreden van de Kosovaarse autoriteiten. De verzoekende partij dient zijn vrees voor vervolging immers *in concreto* aan te tonen en zij blijft hier, gelet op de hoger gedane vaststellingen, in gebreke.

Het enig middel is ongegrond.

2.9 De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. De verzoekende partij weerlegt de door de adjunct-commissaris weerhouden motieven niet en zij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch toont zij aan dat zij bij

terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS